

Spółeczny Komitet Upamiętnienia ks. kan. Antoniego Chotyńskiego

Ks. kan. Antoni Chotyński urodził się 18 maja 1873 r. w Krzczonowie. Po ukończeniu lubelskiego Seminarium Duchownego i otrzymaniu święceń kapłańskich w 1896 r., został wikariuszem, najpierw w Trzebieszowie, potem w Skierbieszowie, gdzie zaangażował się w działalność duszpasterską i patriotyczną, dlatego też przez władze carskie był często przenoszony z parafii do parafii (Lubartów, Biskupice, Bychawa), a nawet wymierzano mu kary finansowe.

W lipcu 1906 r. został oficjalnym kapelanem kaplicy w Dratowie (dziś Zagłoba), wybudowanej przez Jana i Marię Kleniewskich, będącej zaczątkiem przyszłego kościoła. To w trakcie pobytu na Powiślu zainteresował się szczególnie archeologią - oprócz cmentarzyk ciałopalnych odnalazł m.in. w Dratowie, Trzcińcu, Chodliku, Żmijowiskach i Kłodnicy, wiele śladów dawnej kultury w postaci ceramiki, narzędzi, ozdób i innych cennych przedmiotów prehistorycznych. Swoje znaleziska starannie rejestrował i opisywał, m.in. w roczniku „Światowit” z 1907 r. i 1911 r., poświęconym archeologii i badaniom pierwotnej kultury polskiej i słowiańskiej. Odkrycia dokonane przez księdza-archeologa amatora były tak ważne dla ówczesnej archeologii polskiej, a nawet wschodnio-europejskiej, że kierując się nimi prof. Włodzimierz Antoniewicz w 1928 r. wyodrębnił z okresu wczesnej epoki brązu „kulturę ceramiki pasmowej” (lata 1900-1000 p.n.e.). Następnie w 1930 r. prof. Józef Kostrzewski określił ją mianem tzw. kultury trzcinieckiej (od nazwy wsi Trzciniec-dziś gmina Łaziska k. Opola Lub.) i termin ten wprowadził do literatury archeologicznej. Jej obszar odpowiada części dzisiejszej Polski (Kujawy, Małopolska, Mazowsze, Południowe Podlasie) oraz zachodniej Ukrainy i Białorusi. Niektórzy autorzy uznają pierwotny zasięg kultury trzcinieckiej za kolebkę Prastłowian.

20 stycznia 1909 r. ks. Antoni Chotyński został skierowany do Wilkowa, gdzie pełnił funkcję najpierw administratora, potem proboszcza. Z uwagi na pogarszający się stan zdrowia, 4 stycznia 1918 r. został przeniesiony najpierw do Tarnogóry, gdzie jako proboszcz parafii miał do pomocy wikariusza, a potem 20 kwietnia 1921 r. do Górecka Kościelnego. Zmarł 22 czerwca 1949 r. w Józefowie Biłgorajskim, przeżywszy 76 lat i został pochowany na miejscowym cmentarzu.

Chcąc upamiętnić Jego wyjątkowe zasługi dla archeologii polskiej i społeczności lokalnej, w maju 2022 r. powołano w Wilkowie Spółeczny Komitet Upamiętnienia ks. kan. Antoniego Chotyńskiego, w skład którego wchodzi: Krzysztof Czajka-przedsiębiorca, Józef Czarnota-radny Rady Gminy Wilków, Ireneusz Dudek-radny RG Wilków, Krzysztof Kurek-radny RG Łaziska, Paweł Lis-archeolog MNKD, Władysław Mądzik-regionalista, dr Łukasz Miechowicz-archeolog PAN, Janusz Ogiński-dziennikarz i Andrzej Sikora-dziennikarz, radny RG Łaziska.

Zarząd Komitetu stanowią:

Przewodniczący – Władysław Mądzik (pomysłodawca i inicjator przedsięwzięcia)

Wiceprzewodniczący – Krzysztof Czajka

Skarbnik - Andrzej Sikora.

Głównym zadaniem Komitetu (oprócz prowadzenia zbiórki pieniężnej na konto bankowe) jest:

1. Wykonanie tablicy pamiątkowej, która będzie umieszczona w kościele parafialnym w Wilkowie
2. Zorganizowanie uroczystości odsłonięcia ww. tablicy w dn. 21. 05. 2023 r. o godz. 12:00, tj. w 150. Rocznicę urodzin ks. Antoniego Chotyńskiego
3. Opracowanie i wydrukowanie okolicznościowej publikacji, zawierającej m.in. biografię i zasługi ks. kan. Antoniego Chotyńskiego oraz informacje o grodziskach w Kotlinie Chodelskiej.

Zamierzeniem członków Komitetu jest, aby uroczystość odsłonięcia tablicy upamiętniającej ks. kan. Antoniego Chotyńskiego miała charakter ogólnopolski, dlatego też planowane jest wystąpienie do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego z wnioskiem o objęcie przedsięwzięcia patronatem honorowym.

Konto bankowe dla wpłat dobrowolnych:

Bank Spółdzielczy w Kazimierzu Doln., O/Wilków **18 8731 0001 0200 1240 3000 0010**